

[1982 மார்ச் 31]

(6) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு, 1981.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்ட மன்றப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 62/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும். ”

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தினை திருத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மன்றத்திலே வைத்து இருக்கிறார்கள்.

இங்கு வைத்திருக்கக் கூடிய சட்டத்தின் பிரகாரம் சில பிரிவுகள் கெய்வார் கமிட்டியினுடைய சிபாரிசின் அடிப்படையில் இந்த இலாகாவிலே இருக்கக் கூடிய சில சிரமங்களை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அத்தகைய முயற்சிகளுக்கு நாங்கள் ஆதரவு தருகிறோம். அதே சமயத்தில் இந்தத் துறை எவ்வாறு தவறாக செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொது விற்பனை வரியினுடைய காரண காரிய வசிக்கங்கள் தருகிற நேரத்தில்,

The Government have been waiving by administrative orders, tax or the difference in tax in cases where the dealers had not collected the tax.

என்று சொல்ல வியாபாரிகள் வருவிக்காத வரிகளை அரசாங்கம் அவர்களே கட்டவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப் படுத்துவது கூடாது என்கிற துறையிலே 17 ஆவது செக்ஷனை திருத்துவதற்கு இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-50)

The Government have decided to amend Section 17 of the Act to empower the Government to waive the tax or penalty or fee payable under the Act by means of a Notification.

*1981 ஆகஸ்டு 22 ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழி ல் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

1982 மார்ச் 31]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அரசாங்கம் வரும்புகிற சமயத்திலே வரியை தள்ளுபடி செய்யவோ, குறைக்கவோ அல்லது ரத்து செய்யவோ முடிவு எடுத்து அந்த முடிவு எடுக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை இந்த 17 ஆவது ஷரத்தின் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு தரவேண்டுமென்று இங்கே பரிந்துரை செய்யப்பட்ட அடிப்படையிலே சட்டத் திருத்தத்தை இங்கே கோருகிறார்கள். இதிலே கலந்துக் கொள்கிற சமயத்திலே இந்தத் துறை செயல்படுத்துவதிலே இருக்கக் கூடிய தவறுகளை— தவறுகள் எல்லாவற்றையும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே என்னால் கூற முடியவில்லை என்றாலும், எவ்வாறு இந்தத் துறை தவறாக செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் தான் பொதுக் கணக்கு குழுவினுடைய அறிக்கையை மாண்புமிகு குழுத் தலைவர் அவர்கள் மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த 12 ஆவது அறிக்கையை நாம் பார்ப்போமானால் தமிழ் நாட்டிலே உள்ள 'ஸ்டீல் ரோலிங் மில்ஸ்' 'ஈ-ரோலிங் மில்ஸ்' என்று சொல்லக் கூடிய நிறுவனங்கள் எப்படி வரியை கட்டாமல் ஏய்த்திருக்கிறார்கள், அதன் பேரிலே எப்படியெல்லாம் அரசாங்கம் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை பற்றி இன்றைய தினம் இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கக்கூடிய 12 ஆவது பொதுக் கணக்கு குழுவினுடைய அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 24 ஆவது பக்கத்திலிருந்து ஏறக்குறைய 32 ஆவது பக்கம் வரை மிக விளக்கமாக இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய 'ஸ்டீல் ரோலிங் மில்ஸ்' எல்லாம் அவர்கள் இரும்பை வாங்கி அதை கம்பியாக மாற்றி அல்லது ஆங்கில்களாக மாற்றி விற்பனை செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி விற்பனை செய்யப்பட்ட காலத்திலே ஏறக்குறைய ஒரு கோடியே 22 இலட்சம் ரூபாய் வரியினை 1970-71 ஆம் ஆண்டு முதல், 1974-75 ஆம் ஆண்டு வரை பியாரிலால் மல்கோத்ரா நிறுவனத்திடமிருந்து வர வேண்டிய வரி உட்பட, 45 ஆலைகளிடமிருந்து வரவேண்டிய வரி பாக்கி ரூபாய் ஒரு கோடியே 22 இலட்சம் ரூபாயை நிர்வாக உத்தரவு ஒன்று பிறப்பித்ததன் மூலம் தமிழக அரசு தள்ளுபடி செய்தது என்று இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்ட இந்த அறிக்கையிலே கூறுகிறார்கள். இப்படி அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய வரியினை என்ன காரணத்திற்காக தள்ளுபடி செய்தார்கள், இதிலே மறைந்துள்ள மர்மங்கள் என்ன? இதிலே என்ன காரணத்தால் அரசாங்கம் இவைகளை தள்ளுபடி செய்தார்கள்? நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக் கூடிய நேரத்தில் சொல்லலாம், நாங்கள் தள்ளவில்லை. இது 1977 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியிலே தள்ளியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் இதைத் தள்ளவில்லை என்று சொல்ல முன் வருவார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் நாங்கள் சொன்னது 1974-75 வரையில்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 மார்ச் 31]

இருக்கக் கூடிய ஆண்டுக்கு மட்டும் தான் இந்த 122 இலட்சம் ரூபாய் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்களா? அதோடு விட்டு விட்டார்களா என்றால் இல்லை. அதற்குப் பின்னாலுங் கூட 1975-76 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு அண்மைக் காலம் வரையில் ஏறக்குறைய ரூ. 8 கோடி அளவிற்கு வரி வசூல் செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலைமையிருக்கும்போது, அவர்கள் ஏதோ மனு கொடுத்தார்கள், மற்ற மாநிலங்களிலே இப்படி வரி போடப்படவில்லை, இங்கே மட்டும் வரி போட்டால், எங்களுடைய தொழில் நசித்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். உடனே கருணை கூர்ந்து இந்த அரசாங்கம் சற்றேறக்குறைய ரூ. 8 கோடியை அந்த உற்பத்தியாளர்களுக்கு, தொழில் முதலாளிகளுக்கு ஏன் தள்ளவேண்டும்? இதற்காகத்தான், நீங்கள் விரும்புகின்றபோதெல்லாம் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் தள்ளுவீர்கள். இப்பொழுது ரூ. 6 கோடி, ரூ. 8 கோடியை நீங்கள் தள்ளி இருக்கிறீர்கள். அதைப் போல் நீங்கள் இஷ்டப்படுகிற சமயத்தில், எந்தத் தொழில் அதிபர்கள் உங்களைச் சந்திக்கிறார்களோ, அப்படிச் சந்தித்து எவற்றை உங்களிடத்திலே முறையிடுகிறார்களோ, அவற்றையெல்லாம் நீங்கள் வைத்துக் கொண்டு, இஷ்டப்படி தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய வரியினைத் தள்ளுவதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் ஏன் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பொதுத் துணுக்குமுத் தலைவர் அவர்கள் வைத்துள்ள அந்தக் குழுவின் அறிக்கையிலே அதன் தலைவர் அவர்கள் நன்றாகத் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே விசித்திரம் என்னவென்றால், தமிழ்நாடு அரசாங்கம் இந்த வரியை வசூல் பண்ண வேண்டுமென்று உயர்நீதி மன்றத்திலே முறையிட்டார்கள். அந்த உயர்நீதிமன்றம் நமக்குச் சாதகமாக இல்லையென்று அதன்பேரிலே, உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். யார் எடுத்துச் சென்றது? தமிழ்நாடு அரசாங்கம், டெல்லியிலே இருக்கக்கூடிய சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்கிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போவது எதற்கு? இந்த வரி வசூலிக்கப்பட வேண்டும். தள்ளப்படக்கூடாது, அப்படி தள்ளுவது முறையற்றது என்று கருதிய இந்த அரசாங்கம் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச் செல்கின்றது. ஒருவேளை சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே, அங்கே இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு ஜட்ஜ்கள் எல்லாம் இது சரியல்ல, இது இரண்டாவது முறையாக வசூலிப்பதாக ஆகும். ஆகவே, இதை வசூலிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லி, அதனை முடிவு செய்திருப்பார்களானால், அந்த நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பை நாங்கள் அமுல்படுத்துகிறோம் என்று இந்த அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்குமானால் அது வரவேற்கவேண்டிய விஷயம், அது எங்களால் குற்றம் சொல்ல முடியாத ஒரு விஷயம். ஆனால், நடைபெற்றது என்னவென்றால், சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் அரசாங்கத்திற்கு வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. வசூலிக்கப்பட வேண்டிய வரிதான் அதை வசூல் செய்ய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, வசூல் செய்யலாம் என்று சுப்ரீம் கோர்ட் சொன்னதற்குப் பிறகு

1982 மார்ச் 31]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கூட, தமிழ்நாடு அரசாங்கம் எதற்காக, 1977-ல் ரூ. 1 கோடியே 22 இலட்சத்தினை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும்? அதற்குப் பிறகு நாளது வரையில் ரூ. 8 கோடியினைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். யாரோ, எந்த அசோசியேஷனிலேயிருந்தோ வந்து பார்த்தார்களாம். யாரைப் பார்த்தார்களோ எப்படி பார்த்தார்களோ என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் முறையீடு செய்தார்களாம். அதிலே என்ன மர்மங்கள் இருக்கின்றன. என்பதை இந்த அரசாங்கம்தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, எங்களுக்குத் தெரியாது. காரணம் ரூ. 8 கோடி தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டிய வரிப் பணம், இன்றையதினம் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது என்னவோ, உண்மை. அது ரூ. 8 கோடியா, ரூ. 7 கோடியா, ரூ. 6 கோடியா என்பதை நம் முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கின்ற சமயத்திலே சொல்ல வேண்டும். சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே இந்த உருக்கலைகளுக்கு வரி வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வழக்கை அந்த ஸ்டீல் ரோலிங் மில்காரர்கள் எடுத்துக் கொண்டு போகவில்லை. ஏறக்குறைய பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை அரசாங்கம் செலவழித்து, வாதாடி, நாம் வெற்றி கண்ட பிறகு, அந்த வரியினை வசூலிக்க வேண்டியது தானே முறை. ஏன் அதை வசூலிக்காமல், இன்றையதினம் ரூ. 7 கோடி, ரூ. 8 கோடி அளவிற்கு தள்ளுபடி செய்திருக்கிறீர்கள்? அதிலே இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்ன என்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகையினால்தான் சொல்கிறேன் அராங்கத்திற்கு அத்தகைய ஒரு அதிகாரத்தை சட்டத்தின் மூலம் கொடுப்பது துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும். வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று சொல்லி, பாகுபடுத்தி, அவர்கள் இஷ்டம்போல், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு, அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய வரிப் பணத்தை வசூலிக்காமல் விடுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அந்தக் காரணத்தினால் அந்த ஷரத்து அரசாங்கத்திற்குக் கையிலே கொடுக்கப்பட்ட பயங்கர ஆயுதமாகும். அதை வைத்துக்கொண்டு ஊழல் செய்வதற்கு வழி வகை காணும். ஆகவே அந்த ஷரத்து, அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக்கூடாது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே அதை எதிர்த்து அமைகின்றேன், வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிக் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவின்மீது நான் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தங்களை முன்மொழிந்து இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1982 மார்ச் 31]

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிக் அமைச்சரவர்களாலே பல் வேறு திருத்தங்களும், சேர்க்கைகளும் இந்தச் சட்டமுன்வடிவிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் இன்றைக்கு நம்முடைய ஆய்விற்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனக்கு முன்னால் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னதைப் போல

“இச்சட்டத்தின் கீழ் வணிகர் ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குச் செலுத்தத்தக்க வரி அல்லது அபராதம் அல்லது கட்டணம் முழுவதையும் அல்லது அதன் ஒரு பகுதியை, அரசு அறிக்கை வெளியிட்டு அதில் வரையறுக்கப்பட்ட சூழ்நிலைக் கேற்பவும் நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டும் தள்ளுபடி செய்யலாம்.”

என்ற ஒரு பெரிய ஆயுதத்தை இந்த உட்பிரிவில் சேர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் இந்த அரசு பெற்றுக் கொள்கிறது. இங்கே வணிகர் சொல்லியிருப்பது வணிகரை மட்டும் அது சார்ந்திருக்குமா அல்லது தொழிலதிபர்களுக்கும் அது பொருந்துமா என்ற விவரம் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனாலும்கூட மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களாலே மன்றத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே காரணநோக்க விளக்கத்திலே இரண்டாம் பகுதியிலே கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“முன்னர் அளித்த விளக்கங்கள் தெளிவுரைகளின் அடிப்படையில் வணிகர்கள் சில இனங்களில் வரி வசூலிக்கவில்லை அல்லது குறைந்த வீதத்தில் வரி வசூலித்துள்ளனர்; இந்த விளக்கங்கள், தெளிவுரைகள் பின்னர் நீதிமன்ற முடிவுகளின்படி தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட காரணத்தால் அந்த இனங்களில் வரியை அல்லது வரி வீதத்தில் காணப்படும் வேறுபாட்டுத் தொகையை வசூலிப்பதை நிர்வாக ஆணைகள் மூலம் அரசு தள்ளுபடி செய்து வந்துள்ளது. இச்சட்டத்தின் கீழ் செலுத்தத்தக்க வரியை அல்லது அபராதத்தை அல்லது கட்டணத்தை அறிவிக்கை வெளியிட்டு அதன் மூலம் தள்ளுபடி செய்ய அரசுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதற்காக இச்சட்டத்தின் 17ஆம் பிரிவை திருத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

இதன் காரண நோக்க விளக்கத்திலேயிருந்து நான் புரிந்து கொள்வது என்னவென்றால், வரியை வசூலிக்க முடியாமல் அல்லது வசூலித்துச் செலுத்த முடியாமல் என்பதற்காக இந்தப் பகுதி சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனாலும்கூட இதைப்பற்றி என்னால் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பொதுக் கணக்குக் குழுவின் பன்னிரெண்டாவது அறிக்கையைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த அறிக்கையிலே 28 ஆவது பக்கத்திலே, 1970-71 ஆம் ஆண்டு முதல் 1974-75 ஆம் ஆண்டு வரை 45 ஆலைகளிடமிருந்து வ

1982 மார்ச் 31]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

வேண்டிய வரி பாக்கி ரூபாய் 122.01 இலட்சத்தை அரசாங்கம் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது. என்று குறிப்பிட்டு விட்டு, இவ்வாறு தள்ளுபடி செய்தது சட்டத்திற்கு அப்பாற் பட்டதென்று தணிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டது என்று சுட்டிக்காட்டி விட்டு 29 ஆம் பக்கத்திலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நீதி மன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்து, அவ்வாறு செய்து கொண்ட மேல்முறையீட்டின் தீர்ப்பு அரசுக்கு ஆதரவாக இருக்கும் நேர்வுகளில் தள்ளுபடி செய்தல் அல்லது விலக்களித்தல் என்கிற அதிகாரத்தை அரசு செயல்படுத்தக்கூடாதென்று குழு கருதுகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இதைத் திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கும் நேரத்தில் 30 ஆம் பக்கத்தில் வரியைத் தள்ளுபடி செய்வதற்காக அதிகாரம் அரசுக்கு சட்டப்படி இல்லாத நிலையில் ரூ. 122.01 இலட்சத்தை தள்ளுபடி செய்து அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கக்கூடாதென்று குழு கருதுகின்றது என்பதையும் தெரிவித்து விட்டு, அடுத்த பாராவிலே விதிக்கப்பட்ட வரி அல்லது விதிக்கத்தக்க யாதொரு வரியையும் தள்ளுபடி செய்யும் அதிகாரத்தை சட்டம், நிர்வாகத்திற்கு அளிக்கவில்லை என்பதை மிகத்தெளிவாக சுட்டிக்காட்டி விட்டு, பிறகு வரி விதிக்க அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கும்போது வரியைத் தள்ளுபடி செய்யும் அதிகாரமும் அதில் உள்ளடங்கியுள்ள தென துறை கருதியதாக குழுவிடம் துறை தெரிவித்தது. வரியை விதிக்கும் அதிகாரம் நிர்வாகத்திற்கு சட்டமறைத்தால் அளிக்கப்பட்டுள்ளதால் சட்டப்படி விதிக்கத்தக்க வரியை தள்ளுபடி செய்வதற்கான அதிகாரமும் சட்டமன்றத்தால்தான் குறிப்பாக அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று குழு கருதுகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு குறிப்பிட்டு விட்டு, வரியைத் தள்ளுபடி செய்ய நிர்வாகத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கும் குறிப்பிட்ட விதித் துறை இச்சட்டத்தில் இல்லாத நிலையில், நிர்வாக உத்தரவுகள் மூலம் அரசு வரித் தள்ளுபடிக்கு ஒப்புதல் அளித்துள்ளமை சட்டத்தை மீறிய செயலாகவும் சட்டத்திற்கு புறம்பானதாகவும் உள்ளது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறது.

இறுதியாக வரியைத் தள்ளுபடி செய்யும் போது வருவாய் இழப்பு ஏற்படுவதால் தள்ளுபடி செய்யும் அதிகாரம் அறிவிப்பு கொடுப்பதன் மூலமாகவே, செயல்படுத்த வேண்டும். என்றும் அத்தகைய அறிவிப்பு கார்ப்பரேட் செய்தவன் பொருட்டு சட்டமன்றத்திற்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் குழு கருதுகிறது. மேற்கண்ட கருத்துரைகளையும் இந்திய அட்டர்னி ஜெனரல் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களையும் கவனத்தில் கொண்டு அரசு மேற்கொண்டும் தேவையான நடவடிக்கையினை எடுக்கவேண்டும். இதுபற்றி அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கை பற்றிய அறிக்கை ஒன்றை குழுவிற்கு விரைவில் அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்று இதிலே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் இதிலே 32-ம் பக்கத்திலே கடைசி பாராவில் தமிழ்நாடு ரீ ரோலர்ஸ் கவுன்சிலில் முறையீடுகளின் பேரில் சிறு அளவிலான ஸ்டீல் ரீ ரோலிங் தொழிற்சாலையிடமிருந்து

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1982 மார்ச் 31]

அவை தயாரிக்கின்ற பொருள்களின் விற்பனை மீது வசூலிக்க வேண்டிய விற்பனை வரியை, அது பற்றி அரசு தனது இறுதி முடிவை இன்னும் எடுக்கும் வரை வசூலிக்க வேண்டாமென்று வணிக வரி ஆணையருக்கு அரசு 1981 பிப்ரவரி மாதத்தில் கட்டளை பிறப்பித்துள்ளது. முரண்பாடு இல்லாதிருக்கும் பொருட்டு ஏனைய ரீ ரோலிங் தொழிற்சாலைகளுக்கும் இதே நலன் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் உச்ச நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பு செயல்படுத்தப் படவில்லை என்று தெரிகிறது. நடைமுறையில் உச்ச நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு அடிப்படையில் 1976 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரும் கூட ரீ ரோலிங் தொழிற்சாலைகளிடம் வரி வசூலிக்கப்படக்கூடாது என்று அவர்கள் கோரியுள்ளதை குழு உணர்கிறது. இத்தகையதொரு கோரிக்கையில் அடிப்படையில் தடையாணை எவ்வாறு வழங்கப் பட்டதென்பதை குழுவால் புரிந்து கொள்ளமுடிய வில்லை. மேற்கொண்டும் ஆய்வுவெதுவும் செய்யாமலேயே தடையாணையைத் துறை ஒப்புக் கொண்டதென்று தோன்று கிறது. தலமை வழக்கறிஞரிடம் கலந்து இதுபற்றி முழுமையாக ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்றும் தடை ஆணையை நீக்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும் குழு பரிந்துரை செய்கிறது. இதுகுறித்து மேற்கொண்ட நடவடிக்கை பற்றிய அறிக்கை ஒன்றை குழுவுக்கு மூன்று மாதங்களுக்குள் அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்பதை மிகத் தெளிவாகவே இன்றைய தினம் பொதுக்கணக்கு குழு இந்த மன்றத்தின் மூலம் இங்கே சொல்லி இருக்கிறது. எனவே நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இதிலே விரிவாகச் சொல்லி இருக்கின்ற காரணத்தாலே, இதுமாதிரியான பெரிய அதிகாரத்தை, ஒரு ஆயுதத்தை கையில் வைத்துக் கொண்டு பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை தமிழக மக்களுக்கு இந்த அரசின் மூலமாக இழப்பு செய்வதற்கான காரணத்தாலே மக்கள் மெத்த அக்கரை கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் இதுமாதிரி வழங்குகின்ற முறை இதுவே கடைசியாக இருக்கவேண்டும் என்பதோடு, பொதுக்கணக்குக் குழு சொல்கின்ற பரிந்துரைகளுக்கு அரசு என்ன பதில் சொல்ல இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள ஆவலாக இருக்கின்றேன். அதே நேரத்தில் இப்படி ஏதாவது தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமானால் நான், துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக அரசுக்கு ஒரு யோசனையைச் சொல்வேன், இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவினைப் போட்டு அந்தக் குழுவிற்கு இந்தத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டிய பிரச்சனையை அனுப்பி அவர்கள் விரிவாக ஆராய்ந்ததற்குப் பின்னாலே தள்ளுபடி செய்கின்ற முயற்சியை மேற்கொள்ளலாம் அல்லது அதே நேரத்தில் ஏன் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலை வந்தது என்ற காரணத்தை அறிக்கை மூலமாக மன்றத்து உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்தது அதன் மூலமாக மன்றத்தின் உறுப்பினர்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 31]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே 2-வது பக்கத்திலே தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு 1 ஆம் சட்டத்தின் 21 ஆம் பிரிவின் திருத்தத்திலே பதிவு செய்து கொள்வதற்கென விண்ணப்பம் வரையறுக்கப்பட்டமுறையில் கால அளவில் அதிகாரிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். அத்துடன், வியாபாரத்தின் முதன்மை இடத்திற்காக ரூபாய் 10 கட்டணம், வியாபாரத்தின் முதன்மை இடம் இல்லாத ஏனைய ஒவ்வொரு வியாபார இடத்திற்கும் மேலும் ரூபாய் ஐந்து கட்டணமும் செலுத்த வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறது. பல இனங்களிலே வரிவிலக்குக் கொடுக்கிற அதே நேரத்திலே நான் ஏற்கனவே வணிகவரி மானியத்திலே பேசும் போது சொன்னேன், 1959 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து இன்று வரையில் ஏறாது, உயராத ஒரு கட்டணம் தமிழகத்திலே இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது இந்த வியாபாரத்திற்கு பதிவு செய்த வதற்கான கட்டணம் என்றுதான் நான் சொன்னேன். 10 ரூபாய் என்பது இன்று இருக்கின்ற விலைவாசியில் மிக மிகக் குறைவு அதை அரசாங்கம் தாராளமாக 100 ரூபாய் வரை உயர்த்தலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப் போலவே முதன்மை இடம் இல்லாத ஏனைய ஒவ்வொரு வியாபார இடத்திற்கும் 5 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கின்றது. அதுவும் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது. இதை 50 ரூபாயாக உயர்த்தலாம். அப்படி உயர்த்துவதன் மூலமாக அரசுக்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் வருவாய் வரும் என்ற கருத்தினை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்த பாராவில் 1-ஏ(1) புதுப்பிரிவை சேர்த்து இருக்கிறார்கள். வருவாய்துறையைப் பொறுத்த அளவில் இது போல முன் பணமாக வாங்குவது வழக்கமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. காரணம் அவர்கள் தாங்கள் ஈட்டுகின்ற பொருள்களுக்கு வரி செலுத்துகின்ற காரணத்தினாலே பணையத் தொகை அல்லது அட்வான்ஸ் டாக்ஸ் என்று சொல்லி டெப்பாசிட் என்று சொல்லி அவர்கள் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் பிணைத் தொகையைப் பொறுத்த அளவிலே பொது மக்களிடம் அவர்கள் வரியை வசூலித்து அதை செலுத்துகின்ற நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தாலே அவர்களிடம் வசூலை வாங்கி சேஸ்ஸ்டாக்ஸ் என்ற வணிக வரியாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே பிணைத் தொகை என்று சொல்வது தேவைதானா என்கிற வினாவை நான் எழுப்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11.10]

இப்போது ஒரு பிணையத்தெகையை வணிகர்கள் மீது வைப்பது ஏற்கனவே அவர்கள் மீது இருக்கின்ற சுமையை அதிகமாக ஆக்காதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே பிணையத் தொகை என்பது அவர்களுக்கு இருக்கின்ற

1982 மார்ச் 31]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

சிரமத்தோடு மேலும் சிரமத்தைக் கொடுக்கும், தொல்லை யைக் கொடுக்கின்ற அதே நேரத்திலே, இந்த மசோதாவின் உட்பிரிவிலே, இரண்டாவது பக்கத்திலே, கடைசியிலே வரி விதிக்கத்தக்க விற்று முதலுக்கு செலுத்தத் தக்க வரியில் பாதிக்கு மேற்படக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இது மிக மிக அதிகம். ஒரு ஆண்டிலே செலுத்தவேண்டிய வரியை ஏறத்தாழ 50 சதவீதத்தை மூன்னமேயே கணக்கிட்டு எந்த அடிப்படையிலே கணக்கிடுகிறார்கள் என்று தெரிய வில்லை, சென்ற ஆண்டு செலுத்திய வரி என்று சொல்லுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை, 50 சதவீதம் என்று சொல்கிறபோது, இது மிக அதிகமான இருக்கிறது இதை அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 3-ம் பக்கத்திலே, 2வது பிரிவிலே, “விண்ணப் பம் முறையாக இருக்கிறதென்றும், 1-ஏ உட்பிரிவின்கீழ் நிபந்தனை ஏதேனும் விதிக்கப்பட்டிருந்தால் அவை நிறைவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்றும், வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரி மன நிறைவடைந்தால்,” இதில் என்ன மனநிறைவு அடைவதற்கு இடம், அங்கே மனுக்கள் சரியாக, முறையாக நிரப்பப்பட்டு இருந்தால் அவருக்கு வேண்டிய உரிமத்தை வழங்கவேண்டுமே தவிர, அவர் எப்போது மன நிறைவு அடைவது, அவர் எப்போது உரிமத்தைப் பெறுவது, எப்போது தொழிலைத் தொடங்குவது, பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்களை மூலமாகச் சொல்வதெல்லாம், அந்த மன நிறைவு அடைவது என்ற வார்த்தையெல்லாம் தேவையில்லை. அவர் எப்போது மன நிறைவு அடைவது, அவர் அடைவாரா, மாட்டாரா அப்படி அவர் மன நிறைவு அடைவது என்று சொல்லி ஒரு வாசகம் இருக்குமானால், அதன் மூலமாக வேறு பல முறைகேடுகளுக்கு, பிசகான காரியங்களுக்கு நான் லஞ்சம் என்று சொல்லமாட்டேன், காலம் தாழ்த்துவதற்கான பல்வேறு காரியங்களுக்குத் துணை போகின்ற காரணத்தினாலே, அந்த மன நிறைவு என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 3-வது பக்கத்திலே, 2-பி உட்பிரிவிலே, “இப் பிரிவின கீழ் பதிவுச் சான்றிதழ் வழங்கும் அதிகாரி, இச்சட்டத்தின்கீழ் செலுத்தத்தக்க வரியை முறையாக வசூலிக்க, வணிகர் கூடுதல் பிணையத் தொகை செலுத்த வேண்டுமென்பது அவசியமென்று அவருக்குத் தோன்றினால்” அந்த வார்த்தை என்ன சொல்கிறது என்றால், நான் மன நிறைவு அடைந்தால் என்று சொன்னேபின் அதைப்பாலவே அவசியம் என்று தோன்றுகின்ற என்ற அந்த வாசகம் பல்வேறு முறைகேடுகளுக்கு இடம் அளிக்கின்ற காரணத்தினாலே அதையும் அரசாங்கம் நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 31]

[திரு. என். எஸ். வி சித்தன்]

அதைப்போலவே, 4-வது பக்கத்திலே, 2 (1-ஏ) உட்பிரிவு அல்லது 2-பி உட்பிரிவின் கீழ் ஒரு வணிகர் கொடுத்துள்ள பின்னயத் தொகை, பின்னயப் பத்திர வடிவில் இருந்தால், பின்னயதாரர் நொடித்துப் போனாலோ அல்லது இறந்து விட்டாலோ என்ற ஒருவாசகம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வணிகர் வணிகத்தை தொடர்ந்து நடத்தவில்லை என்று சொன்னால் இத்தனை நாட்களுக்குள் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கான வாசகம் இது இல்லை என்றும், இதிலும் திருத்தங்கள் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, 4-வது பக்கத்திலே, 2- ஜி பிரிவிலே, பின்னயமாகச் செலுத்தியுள்ள தொகையை அல்லது அதன் ஒரு பகுதியைத் திருப்பிக் கொடுக்குமாறு ஆணையிடலாம் என்று போட்டிருக்கிறது. எத்தனை நாட்களுக்குள்ளாக இது திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் 5-வது பக்கத்தில், உட்பிரிவு 5-ல், அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரி, போதுமான காரணங்கள் இருப்பின் தாம் வழங்கியுள்ள பதிவுச் சான்றிதழை நீக்கவோ, மாற்றி அமைக்கவோ தருத்தவோ அதிகாரமுடையவராவார், என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான மேல்முறையீடு ஒரு வணிகர் திருப்தி அடையா விட்டால் தங்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டுள்ளது என்று அவர் கருதுவாரேயானால் மேல்முறையீடு அங்கே செய்ய வேண்டுமென்பதற்கான விவரம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது சொல்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். எனவே, சாலம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால், பல்வேறு முக்கியமான பிரச்சனைகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், அரசாங்கம் இதிலே கவனமாக ஆய்வு செய்து அவர்களுக்குத் தேவையானால் ஒரு பொதுக்குழு போட்டு கூட இதனை நிர்ணயம் செய்யலாம் என்று சொல்லி, நான் இங்கே கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தங்களை வலியுறுத்தி என் உரையை நிறைவாக்குகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு விற்பனை வரியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக இலாகாவில் உள்ள வேலைகளை சீரமைப்பதற்காக வேண்டி கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு சட்டம். இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றை தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே மது விலக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட நேரத்திலே போடப்பட்ட ஒரு வரிவிற்பனை வரி, ஆனால் இன்று தமிழகத்திலே மது விலக்கு அமுலிலே இல்லை. அதாவது சிறு அளவிலேதான் என்பது தெளிவு. அந்த லைசென்ஸ் ஏற்பட்டு இருக்கின்றதே தவிர, ஏறத்தாழ இன்று மதுவிலக்கு இல்லாத ஒரு நிலைமை இது வழியாக அதிகமாக வருவாய் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய இடத்திலே விற்பனை வரி அந்த அளவிற்கு இந்த நாட்டிலே

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1982 மார்ச் 31]

இருக்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி அரசு தீவிரமாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் இது அதற்கான நேரம் என்றும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று மனித சமுதாயத்திலே குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்கள் உபயோகப்படுத்துகிற பல பொருட்கள் மேலவிற்பனைவரி அமுலில் இருக்கிற இந்த நேரத்திலே பிளாஸ்டிக் குட்ஸ், அப்பளம், ஊறுகாய் போன்ற பொருட்களுக்குக் கூட விற்பனை வரி இருக்கக் கூடிய இந்த நேரத்தில் ஏழை எளிய மக்களைப் பொறுத்த வரையில், சாதாரண மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பாதிக்காத அளவுக்கு மாற்றுவதற்குள்ள நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த சட்டம் சீம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்று இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நேரத்தில் 30,000 ரூபாய் ஒரு வருஷத்தில் டர்ன் ஓவர் இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் ரெஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்பது கட்டாயமாக இருக்கிற ஒரு சட்டம் இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நடுத்தர வியாபாரிகளை 'ஹாஸ்மென்ட்' செய்யாமல், அவர்களுக்கு சிரமம் ஏற்படாத வகையில் இந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்று இந்தச் சட்டத்திலே செக்யூரிட்டி வைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அது ஒரு புது நிபந்தனை என்ற முறையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வியாபாரிக்கு எந்த அளவுக்கு டர்ன் ஓவர் இருக்கிறதோ அதில் பாதியை அட்வான்சாக டிபாசிட் செய்யக்கூடிய சரத்து இருக்கிறது. இது நடுத்தர வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் சரியாக இருக்குமா என்று ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வியாபாரத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, மிகப்பெரிய தொழில் நடத்தக்கூடியவர்களுக்கு எப்படி எல்லாம் அரசாங்கம் விற்பனை வரியிலே சலுகை கொடுத்திருக்கிறது என்பதுபற்றிய விவரங்கள் இந்த அவையிலே பேசப்பட்டது. அதே நேரத்தில் நடுத்தர வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசர்கள் இன்றைக்கு நடுத்தர வியாபாரிகளுக்கு மிகப்பெரிய சிரமத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறு வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் பல முறைகளில் இம்சிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். என்பதை அரசு தெரிந்து, சிறிய மற்றும் நடுத்தர வியாபாரி

1982 மார்ச் 31]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

களுக்கு இந்த இலாகாவிலே இருந்து எந்தவிதமான சிரமமும் ஏற்படாமல் நல்ல முறையில் வியாபாரம் நடைபெறுவதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய நேரத்தில் 'சூலோ மோட்டோவாக இருந்தாலும் சரி, 'என்ஹான்ஸ்மென்டாக' இருந்தாலும் சரி, நடுத்தர வியாபாரிகள் பாதிக்கக்கூடிய முறையில், அவர்கள் தங்களுடைய வியாபாரத்தை மூடிவிடக்கூடிய முறையில் அமுல்படுத்தும் வழிமுறை இருக்கக் கூடாது என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று செக்ஷன் 2 (டி)-ல் ஒரு வியாபாரி இறந்து விட்டால் அவருடைய வாரிசைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் 30 நாட்களுக்குள் மனு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 30 நாட்கள் என்பது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது, அது போதாது. 90 நாட்கள் என்று அந்த சரத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற விதியை 30 நாட்கள் என்பதற்குப் பதிலாக மொத்தத்திலே 90 நாட்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளலா என்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல் செக்ஷன் 2 (5)-யைப் பொறுத்தவரை அந்த வியாபாரிகள் சர்டிபிகேட் கேன்சல் பண்ணுவதற்கு முன்னால் அந்த வியாபாரிகளுக்கு, அவர்கள் தன் நிலையை எடுத்துச் செல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். செக்ஷன் 2 (5)ல் அது இல்லை; சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் செக்ஷன் 17-ல் உள்ள அமென்ட்மென்ட் சம்பந்தமாக ஒரு விவரத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில சட்டங்கள் இந்த அவையிலே நிறைவேற்றப்பட்டு, ஜனாதிபதி அங்கீகாரம் பெறுவதற்கு முன்னால் இடையிலே இருக்கக்கூடிய காலத்தில் அல்லது வியாபாரிகள் அது சம்பந்தமாக தகவல் பெறுவதற்கு முன்னால் அவர்கள் வருவிக்கக்கூடிய வரிகளுக்கும் அவர்கள் கட்டவேண்டிய வரிகளுக்கும் இடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. அது அந்த வியாபாரிகளுக்கு, குறிப்பாக நடுத்தர வியாபாரிகளுக்கு சிறு வியாபாரிகளுக்கு பல சிரமங்களைக் கொடுக்கிறது. இதிலே அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் அவர்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. மேலும் செக்ஷன் 17-ல் ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய வரிச் சலுகைகள் மிகப் பெரிய வியாபாரிகளுக்கு பெரிய நிறுவனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தர சிறு வியாபாரிகளுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை.

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1982 மார்ச் 31]

(முற்பகல் 11.20)

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துகின்ற நேரத்தில், இந்நாட்டிலே உள்ள சாதாரண மக்கள் வாங்கி உபயோகிக்கும் பொருள்களுக்கு விலக்கு அளிக்கக்கூடிய வகையிலும், நடுத்தர வியாபாரிகளை பெருத்த அளவில் இந்தச் சட்டத்திலுள்ள ஷரத்துகளால் எந்தவிதமான முறையிலும் பாதிக்கப்படாத வகையிலும் ஒரு நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு குறிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் அவர்கள் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

திரு. இரா. கருப்பையா : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச்சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக இங்கே முன்மொழியப்பட்டு இருக்கிற இந்த திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவதற்கான காரணநோக்க விளக்கக்குறிப்பில், தமிழ்நாடு விற்பனை வரிக்குழு (அதாவது கெய்வார் குழு) அறிவித்து இருக்கின்ற பரிந்துரைகள் சிலவற்றை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய முறையிலே இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் விற்பனை வரி சம்பந்தமாக பல்வேறு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, இந்தக் கெய்வார் குழு பல பரிந்துரைகளைச் செய்து இருக்கிறது. இதிலே மிகவும் முக்கியமான பரிந்துரை, இன்றையதினம் இருக்கும் விற்பனை வரியை—பல முனை விற்பனை வரியை—ஒரு முனை விற்பனை வரியாக—ஒரே நேரத்தில் அல்ல—படிப்படியாக மாற்றியமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகும். ஆனால், அரசு அதற்கு நேர் எதிர்மறமாக, ஏற்கெனவே ஒருமுனை வரியாக இருக்கும் பல பொருள்கள் மீது பலமுனை வரிவிதிக்கப்பட நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதையும், அது வருந்தத் தக்க விஷயம் என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே தெளிவாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக கருத்து சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் ஒரு முனை விற்பனை வரியை கொண்டு வருவதன் மூலம் இன்றையதினம் வரிவசூல் சுலபமாகச் செய்ய முடியும், லகுவாகச் செய்ய முடியும். இந்த வரி விதிப்பிலே உள்ள சிக்கல்கள் நீக்குவதற்கும் வழிவகை செய்யும். அதோடு, இன்றையதினம் பலமுனை வரிகளின் மூலமாக மக்களுக்கு ஏற்படும் சுமையைக் குறைப்பதற்கும் இது உதவி செய்யும் என்ற அந்த அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 3.]

[திரு. இரா. கருப் பயா]

இந்தக் கெய்வார் குழு அறிக்கையில், வரிவசூல் சம்பந்தமாக அதன் நடைமுறை சம்பந்தமாக பல ஆலோசனைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அதை நடைமுறைப்படுத்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இன்றையதினம் பொதுவாக, நம்முடைய மாநில அரசுக்கு ஒரு மிகப்பெரிய வருவாய் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இந்த விற்பனை வரி, ஆண்டுதோறும் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது என்பதையும் நாம் அனைவரும் உணர்ந்து இருக்கிறோம். அறிந்து இருக்கிறோம் என்கிற ஒரு நிலைமையையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, இந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் மக்களை பாதிக்காத வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். நாம் என்ன தான் மக்களை பாதிக்காத வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும், வரிகள் விதிக்க வேண்டும் என்று எண்ணினாலும், அவை முடிவில் மக்கள் தலையில் தான் போய் விழுகின்றது. இந்த வரியை வசூலிக்கின்ற நேரத்தில், வர்த்தகர்களில்—பெரிய வர்த்தகர்கள், சிறிய வர்த்தகர்கள் என்று நாம் பிரித்துப் பார்க்கலாம். நடைமுறைப்படுத்தலாம். ஆனால், வர்த்தகர்கள் மத்தியில் ஏதோ வரி வசூல் சம்பந்தமாக கெடுபிடியான நிலைகள் இருக்கின்றன என்ற உணர்வில் மாற்றம் காண்பதற்கான வழிமுறைகளை அரசு கண்டறிய வேண்டும். அரசுக்கு சேர வேண்டிய வரியை, அரசுக்கு செலுத்தவேண்டியவர்களாக இருப்பவர்களிடத்தில் இருந்து வசூலிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கக்கூடாது என்பதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எந்த நேரத்திலும் வற்புறுத்தவில்லை.

அம்மாதிரி கூறுவதற்குத் தயாராக இல்லை. அரசுக்கு முறையாக செலுத்த வேண்டிய வரிகளை முறையாக கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கான வழி வகைகளை நாம் எடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில், 'ஹெராஸ்மெண்ட்' என்று சொல்வார்களே அது போல் தவறுகள், சிக்கல்கள், போன்றவைகள் இல்லாமல் இலகுவாக வசூலிக்கக்கூடிய முறைகளை உருவாக்க வர்த்தக பிரதிநிதிகளையும், அரசு பிரதிநிதிகளையும், பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட ஒரு குழுவை உருவாக்கி, கலந்து பேசி, அதன் மூலமாக நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் மூலமாக புதிய பல அதிகாரங்கள் அரசுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் வழங்கியிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அந்த அதிகாரங்கள் அதிகாரிகளால் பயன்படுத்தப்படக்கூடிய நேரத்திலே, அதை முறையாகப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதும், அதன் மூலம் பல புதிய பிரச்னைகள் உருவாக்கப்படக்கூடும் என்கிற கருத்திலேதான், இந்தச் சட்டமன்றத்திலே எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் அதை குறிப்பிட்டார்கள், ஸ்டீல் ரோலிங் போன்றவற்றில் வரிவிதிப்பு சம்பந்தமாக எடுக்கப்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 மார்ச் 31]

பட்டிருக்கிற முறைகள், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிவிப்புகள் சம்பந்தமாக பிரச்னைகள் இன்றையதினம் வந்திருக்கிறது என்பதை குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். ஆகவே இது சம்பந்தமாக அரசு கோரியிருக்கக்கூடிய அதிகாரம், அதிகாரிகளின் கையிலே பயன்படுத்தப்படுகிற நேரத்திலேதான், இந்த அதிகாரங்கள் முறையாக பயன்படுத்தப்படுமா என்ற சந்தேகத்தை மீண்டும் ஏற்படுத்துகிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பிணையத் தொகை வசூலிப்பது குறித்து. புதிதாக தொழில் துவங்குவோருக்கு இது சம்பந்தமாக ஒரு பிரச்னை இருக்கிறது. அவசியம் அனைவரும் பதிவு செய்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும். அதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமோ, ஆட்சேபணையோ கிடையாது. ஆனால் அப்படி பதிவு செய்கிற நேரத்திலே, பிணையத் தொகையை கட்டவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கிற அந்த இடத்திலே தான் பிரச்னை வருகிறது. ஏற்கனவே தொடர்ந்து வர்த்தம் செய்து வரும் வியாபாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அவர்களுடைய கணக்குகளை ஆராய்ந்து அந்த வரிகளின் அடிப்படையிலே 50 சதவீதத்திற்கு, அவர்களிடத்திலே பிணையத் தொகை வாங்குவது சம்பந்தமாக பிரச்னை இருப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் புதியதாக பதிவு செய்யக்கூடிய வர்த்தகர்களிடத்திலே, பிணையத் தொகையை நிர்ணயிக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை அந்த அதிகாரிகள் தான் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களாகவே 5000 ரூபாய் என்றால், 5000 தான். 500 ரூபாய் என்றாலும் 500 ரூபாய்தான். அல்லது 10,000 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னாலும், பத்தாயிரத்தை அவர்கள் பிணையத் தொகையாக கட்டியே ஆக வேண்டும். இந்த முறை சரியல்ல.

ஆகவே, புதியதாக வியாபாரிகள் பதிவு செய்யக்கூடிய நேரத்திலே உடனடியாக அந்தத்தொகையை வசூலிக்காமல், ஒரு ஆண்டு கழித்து, அவர்களுடைய கணக்கை ஆய்வு செய்து, அந்த ஆய்வின் அடிப்படையிலே, அவர்களிடமிருந்து பிணையத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட வேண்டிய தொகை எவ்வளவு என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும், பிறகு வசூலிக்க வேண்டும். ஆகவே அந்த முறையிலே இந்த சட்டத்திலே அதற்கான மாற்றங்களைச் செய்ய நீங்கள் முன் வரவேண்டும் என்று கோர் விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நம் வர்த்தகர்கள் கட்ட வேண்டிய பாக்கிக்காக செலுத்த வேண்டிய தொகையை—அபராதத் தொகை என்கிற பெயரிலே வரக்கூடாது என்ற வகையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றுதான். அபராதம் என்ற வாசகத்தை இந்த சட்டத்திலே இடம்பெறச் செய்யக்கூடாது என்ற அந்த எண்ணம் வரவேற்கக்கூடிய அம்சம்தான். ஆனால் அபராதம் என்பதற்கு பதிலாக, வட்டி என்ற பெயராலே வசூலிக்கப்படுகிறது என்றும், அதிலே 2 சதவீதமாக இருந்ததை

1982 மார்ச் 31]

[திரு. இரா. கருப் பயா]

1-½ சதவீதமாக ஆக்கியிருக்கிறோம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்க வேண்டிய அம்சம்தான் என்றாலும், (குறுக்கீடு)..... அதை இரண்டு சதவீதமாகவே ஆக்கி அமெண்ட் மெண்ட் கொண்டு வந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த ½ சதவீதத்தில் என்ன பெரிய அளவு அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வந்துவிடப்போகிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் ஏற்கனவே உள்ள படியே இருந்திருக்கலாம். அதிலே மாற்றம் தேவையில்லை என்று எண்ணுகிறேன்.

ஆகவே அபராதம் என்ற வார்த்தையை நீக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி நீக்கி, அதற்கு பதிலாக வட்டி என்று மாற்றியதினால் மட்டும் நல்லெண்ணத்தை உருவாக்குவதாக அமையாது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதேபோலவே அரசிடத்திலேயிருந்து வரவேண்டிய வரி பாக்கி—அதாவது திரும்பி வரவேண்டிய வரி பாக்கியை 90 நாட்களுக்கு அதிகமாக போய் விட்டால், அதற்கும் வட்டி கொடுக்கிற முறையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30.)

அது ஒரு சதவீதம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் வாங்கக் கூடிய நேரத்திலே 2 சதவீதம் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் அதைக் கொடுக்கக்கூடிய நேரத்திலே ஒரு சதவீதம் என்று சொல்கிறோம். இதிலே என்ன நியாயம் இருக்க முடியும். அவர்களுக்கு முதன்முதலாக இந்த மாதிரியான தொகை கொடுப்பது என்று அறிவித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் அதிலே பாராபட்சம் இல்லாமல் நாம் எந்த அளவுக்குப் பெறுகிறோமோ அதே வட்டி வீகிதத்தை அவர்களுக்கும் கிடைக்கின்ற முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுத்தால் இந்த அரசின்பால் மேலும் ஒரு நல்லெண்ணத்தை உருவாக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, இன்றைய தினம் இந்த வரி வசூல் முறைகளிலே இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள், ஊழல்கள் போன்றவற்றிற்கு மாற்றம் காண்பதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தீவிரமான சிந்தனை ஓட்டத்தின் அடிப்படையிலே காரியங்களைச் செய்து மாற்றத்தைக் காண வேண்டும், அதற்கு வழிவகை காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற 1981 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தச் சட்டம் அரசுக்கு அதிகாரத்தை

1982 மார்ச் 31]

(திரு எம். எஸ் மாணிக்கம்)

எனக்கின்றது என்ற வகையிலே எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களான திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும், திரு. சித்தன் அவர்களும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். 1970 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து 1975 ஆம் ஆண்டு வரை வரியை வசூலிக்காமல் விட்டுவிட்டுச் சென்றவர்கள், அந்த வரியினை வசூலிக்க அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்காததால் 1977 ஆம் ஆண்டிலே அந்த வரி பாக்கியாக இருந்தது. அப்படி வரியே வசூலிக்காமல் இருந்தவர்கள் இன்று அந்த வரியை ஏன் தள்ளுபடி செய்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த வரியை வசூலிக்காத காரணத்தால்தான் வியாபாரிகளிடத்திலே 5 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் அந்த வரியினை வசூலிக்க முடியாது என்ற காரணத்தாலேதான் 1977 ஆம் ஆண்டு கவர்னர் ஆட்சியிலே அது தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. அப்படித் தள்ளுபடி செய்த நேரத்திலே ஆடிட்டர் அவர்கள் இங்கே சொன்ன அந்த பொதுக் கணக்கு குழுவிற்கு அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல் அவர்கள், நிர்வாக உத்தரவின் மூலம் தள்ளுபடி செய்ய அரசுக்கு அதிகாரம் கிடையாது என்றும் சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதல் மூலம்தான் செய்ய முடியும் என்றும் குறிப்பிட்டுக் காட்டியதன் காரணத்தாலேதான் சட்டமன்றத்தினுடைய ஒப்புதலைப் பெறுவதற்காக அதாவது நடந்துவிட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியில் ஏற்பட்ட தவறுகளைத் திருத்துவதற்காக இந்த அரசு சட்ட திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றது என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் அந்த வரியின் அன்றைக்கே அவர்கள் வசூலித்திரப்பார்களேயானால் இந்தச் சட்டம் இங்கே வந்திருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே அன்றைக்கு வரியை வசூலிக்காமல் இருந்துவிட்டு அந்த வியாபாரிகளை தொல்லைக்கு ஆளாக்க வேண்டும், அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஏதாவது ஆதாயம் கிடைக்குமர் என்ற எண்ணத்திலேதான் கேட்கிறார்களே தவிர இப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை என்பதைக் கோட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுக் கணக்குக் குழு பற்றிச் சொன்னார்கள். நிர்வாக உத்தரவின் மூலம் மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் இல்லை, சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதல் பெற வேண்டும் என்றுதான் பொதுக்கணக்குக் குழு அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கின்றபோது 1977 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் ஒரு கோடியே 22 இலட்சம் ரூபாய் தள்ளுபடி செய்தது பற்றி சொன்னார்கள். பொதுக்கணக்குக் குழுவின் அறிக்கையில் 31-வது பக்கத்திலே பாரா 4-லே வருவாய்த் துறை வசூலிப்பதற்கு ஆதரவாக நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு இருந்தபோதிலும் கூட அந்தத் தீர்ப்பின்படி 1977 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் வரி ஏதும் விதிக்கப்படவில்லை என்று 9-7-1981 அன்று துறை மேற்கொண்ட ஆய்வுக் குறிப்பில் இருந்து தெரிய வருகின்றது. ஏற்கனவே ஸ்டே

1982 மார்ச் 31]

[திரு. வி. கருஷ்ணசூர்த்தி]

இருந்த காரணத்தால் வசூல் பண்ணவில்லை. ஆனால் ஸ்டே லிஃப் பண்ணப்பட்டதற்குப் பிறகும் 1976-லே இருந்து நாளது தேதி வரையிலே 8 கோடி ரூபாயை வசூல் பண்ணாமல் ரைட் ஆஃப் செய்திருக்கிறீர்களே, அது முறையா என்றுதான் நாங்கள் கேட்டோம், வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1976-லே உச்சநீதிமன்றம் அந்த வரியை வசூலிக்க லாம் என்று தீர்ப்பளித்திருந்தாலும் அந்த வரியை வசூலிக்கக் கூடாது என்று வியாபாரிகள் உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து தடை ஆணை பெற்றிருந்தார்கள். ஆகவே, அதை வசூலிக்காமல் இருந்த நிலைமை தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. இப்படிப்பட்ட நிலை இருப்பதால், சட்டத் திருத்தம் மூலம், சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதல் பெற்று, வரியை இந்த மாதிரி வசூலிக்க முடியாமல் இருக்கிற நிலை ஏற்படுகிறபோது அந்த வரியைத் தள்ளுபடி செய்ய அரசு அதிகாரம் பெறுகிறது. ஆகவே, இதில் எந்த விதமான முறைகேடும் இல்லை. சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் அதிகாரிகள் வரியை வசூலிக்கும்போது ஏற்படுகிற இடையூறுகள் வராமல் வரியை ஒழுங்காக வசூலிக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்ற முறையில் இது இருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்ன ல்தான் வியாபாரி களுக்குத் தொல்லை இல்லாமல் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த அரசு வணிகர் நலக் குழுவை உருவாக்கி அவர்கள் கூறுகிற கருத்துக்களையும் ஏற்று அவர்களுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்படாமல் சட்டத்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து இச்சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிறது. உண்மையில் வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்குத்தான் உரிமம் வழங்க வேண்டும் என்ற முறையில் இந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. ஆக, வியாபாரிகளுக்கும் தொல்லையில்லாமல் அரசுக்கும் வருமானம் வரக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வந்திருப்பதால் இதை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாகப் பார்க்கிறபோது எல்லா உறுப்பினர்களுமே இதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் புதிதாக எதுவும் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஏற்கனவே இருப்பதில் பலவற்றை இலகுவாக ஆக்கியிருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு கெய்வார் தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்து அந்தக் குழுவின் சிபார்சின் பேரில் இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வந்தது உங்களுக்கும் தெரியும். அவர்களால் சிபார்சு செய்யப்பட்ட

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1982 மார்ச் 31]

114 சிபார்சுகளில் 99யை இந்த அரசு இதற்கு முன்னால் தேவைப் பட்டதற்கு சட்ட முன் வடிவு மூலமாகவும் தேவைப்படாததற்கு எக்ஸிச்யூட்டிவ் ஆர்டர்ஸ் மூலமாகவும் நிறைவேற்றி இருக்கிறது. இன்று வந்திருக்கிற இந்தச் சட்ட முன்வடிவனால் மூன்று சிபார்சுகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

பொதுவாகச் சொல்கிறபோது, உறுப்பினர்கள் பலரும் பேசியதற்கு தனித்தனியாகச் சொல்லாவிட்டாலும், பொதுவாகச் சொல்கிறபோது வணிகர்களுக்குள்ள சங்கடங்களைப் போக்குவதற்குத்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திரு. கருப்பையா அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அரசு திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய பணம் காலதாமதமானால் அதற்கு 2% வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால் வட்டி போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இதுதவரையில் இதற்கு முன்னால் இல்லை. இது முதற்கட்டமாக வந்திருக்கிறது என்பதால் இதை நீங்கள் வரவேற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் பெனல்டி என்று சொன்னால் அது தேவை இல்லை. வட்டி என்று மாற்றியிருக்கிறோம்.

அதேபோல் இன்று வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் முதலில் அவர்கள் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். பதிவு செய்து கொண்டவர்கள் அதற்குப் பிறகு டெப்பாஸிட் கட்டவேண்டும் என்று வரும்போது, இப்போது எவ்வளவு டெப்பாஸிட் கட்டவேண்டும் என்பது வணிகத்துறை அதிகாரிகள்தான் நிர்ணயிக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டப் படி வணிகத்துறை அதிகாரிகள் நிர்ணயிக்காமல் வியாபாரம் செய்பவர்களே நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஆக, நாம் எதைச் செய்தாலும் மற்றவர்களுக்கு நன்மை விளைவிக்கும் வகையில் செய்கிறோம். அப்படி ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்து கொண்டிருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

இதிலே புதிதாக யாருக்கும் சங்கடம் விளைவிக்கும் வகையிலே ஒன்றுமில்லை என்பது உங்களுக்கு நன்கு தெரியும். அதே போல், கருப்பையா அவர்கள் ஒரு முறை வரியைப் பற்றிக் சொன்னார்கள். நான் ஒரு முனை வரியைப் பற்றியும், பல முனை வரியைப் பற்றியும் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு முனை வரி யாருக்கு நன்மை, பலமுனை வரி யாருக்கு, நன்மை, தீமை என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா ன் தெரிந்திருப்பார்களேயானால், நிச்சயமாக இதைச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். இதைப் பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

1982 மார்ச் 31]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

அவர் சார்ந்த இயக்கத்தைப்பற்றித் தெரியும். அவர்கள் ஏழை பால் அதிக அக்கறை காட்டுவார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதைப்பற்றிய விவரங்கள் அவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. அந்த விவரங்கள் சேகரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால், அதை அவர்கள் இப்படி சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

பொருள்கள் உற்பத்தி இடம் (மானுபாக்சரிங் பாயின்ட்), பங்கீட்டு இடம் (டிஸ்டிரிபியூஷன் பாயின்ட்) பொறுத்த மட்டுமே ஒருமுனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. இதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். பொருள்கள் உற்பத்தி இடம் அல்லது பங்கீட்டு இடம் ஆகியவைகளைப் பொறுத்தமட்டில் ஒருமுனை வரி போடப்படுகிறது. பலமுனை வரி, பொருள்களை விற்பனை செய்யக்கூடிய வணிகர்களுக்கு விதிக்கப்படுகிறது. அதிலே ரூ. 50,000 வரையிலே விற்பனை வரியிலே இருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. ஒருமுனை வரியாக இருந்தால், இந்த விதிவிலக்கு இல்லை. ரூ. 50,000-லிருந்து ரூ. 1,00,000 வரையில் வரிசுத்ததுறை வணிகர்களுக்கு இணக்கமுறையில், கம்பவுண்டிங் சில்டத்தில் வரி செலுத்த முடியும். அவர்கள் விவரமாக கணக்கு வைக்க தேவையில்லை. இந்தச் சலுகைகள் ஒருமுனை வரியின் கீழ் உள்ள வணிகர்களுக்குக் கிடையாது. இவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தால் நன்கு தெரியும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

எல்லாப் பொருள்களையும் ஒருமுனை வரியின்கீழ் கொண்டு வந்தால், சிறிய வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். கெய்வார் கமிட்டி எல்லாப் பொருள்களையும் உடனடியாக ஒருமுனை வரியின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. படிப் படியாக, தேவைக்கு ஏற்றவாறு மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அரசும் அவ்வப்போது, மேலும் பல பொருள்களை ஒருமுனை வரியின்கீழ் கொண்டுவர முடியுமா என்பதை ஆராய்ந்து வருகிறது. அப்படி அரசும் எடுத்த முயற்சியின் காரணமாக தற்போது மாநிலத்திலே வருவாயில் 90 சதவிகிதப் பொருள்கள் ஒருமுனை வரியின்கீழ் வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதிலிருந்து உங்களுக்கு ஒன்று நன்றாகத் தெரியும்.

ஒருமுனை வரி, பலமுனை வரியில் இருக்கின்ற சங்கடங்களைப் பற்றி நான் சொல்லியிருக்கிறேன். கருப்பையா, மற்றும் சிலருடைய கேள்விக்கு நான் முதலிலேயே பதில் சொல்லி விட்டேன்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1982 மார்ச் 31]

அதேபோல், ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது, ரிஜிஸ்திரேஷனை கான்சல் செய்யும்போது, விளக்கம் கூற வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த வாய்ப்பு தற்போது செக்ஷன் 21(6)இல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, வாய்ப்பு இப்போது இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சித்தன் அவர்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். செக்யூரிட்டி வாங்குவதுபற்றி உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். செக்யூரிட்டி வாங்குவது அதிகாரிகள் அல்லது எவ்வளவு கட்டவேண்டுமென்று அவர்களே தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம் என்று முதலிலே தெரிவித்தேன். செக்யூரிட்டி பற்றி இப்போது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நன்மை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக இதைக் கொண்டுவந்திருப்பது எல்லோருக்கும் நன்மை விளைவிக்கிற முறையிலேதான். பொதுவாக எங்கேயும் சங்கடங்கள் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அபராதம் ஏன் இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். அபராதம் இல்லையென்று சொல்லிவிட்டால் கொடுக்கிறபணத்தை அவர்கள் ஓர்க்கிங் கேபிடலாக வைத்துவிடுவார்கள். 2 சதவீதம் என்று வைத்திருக்கிறோம். பாங்கிலே 18 சதவீதம் வைத்தார்கள். அவர்கள் இதையும் ஓர்க்கிங் கேபிடலாக வைத்துக்கொண்டால் அரசுக்கு வருகிற வருமானம் குறைந்துவிடும் என்பதால் காலத்திலே வரவில்லை என்ற காரணத்தினாலே இவைகள் எல்லாம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

எக்கிகியூடில் ஆர்டர் என்று சொன்னார்கள். அது இன்றைக்கு ஏற்பட்டது அல்ல. குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்திலேயும் போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால் அவர்கள் புதிதாகப் போட்டு இருக்கமாட்டார்கள். அதற்கு முன்னாலே இருந்திருக்கும். நடைமுறையிலே இது வாழையடி வாழையாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலிலே எந்த அரசு இருந்தது, உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் போட்டு இருப்பார்கள். அந்தக் காலத்திலேயே 1970-லிருந்து 1974 வரை போடப்பட்டது. 1 கோடியோ ஒன்றரைக் கோடியோ என்று சொன்னார்கள். எப்போது இருந்தது என்பது எல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். ரொம்ப காலத்திற்கு முன்னாலேயிருந்தே இது வந்திருக்கிறது.

1982 மார்ச் 31] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

தமிழ்நாட்டிலே பல ஸ்டீல் ரோலிங் மில்ஸ் இருக்கின்றன. மற்ற மாநிலங்களிலேயும் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற அந்த மில்கள் அந்தப் பொருட்களை முதலிலே வாங்குகிறபோது ஒருதரம் வரிப் போடப்படுகிறது. அந்தப் பொருட்களை, கழிவுப் பொருட்களை வேறுவிதமாக பொருட்கள் வாங்குகிறார்கள். வாங்கி ரீரோல் செய்து திருப்பி விற்கிறார்கள். அப்போது ஓரதரம் 4 சதவீதம் வரிப் போடப்படுகிறது. இப்படி இருமுறைகள் போடுகிறார்கள். நாம் பூராவும் வரியை எடுக்கவில்லை. போடப்படுகிற வரியில் முதலிலே வங்கப்படுகிறபோது போடப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நன்றாகப் பார்த்துக்கொண்டு அப்போது அதைப் கட்டியிருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்த்துத்தான் முடிவு செய்கிறார்கள். வாங்குகிறபோது போட்டிருந்தால் விற்கிறபோது போடவில்லை. வாங்குகிறபோது போடாவிட்டால் விற்கிறபோது வரி உண்டு. இப்படித்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. அண்டை மாநிலங்களிலே மகாராட்டியாவிலே 4 சதவீதம்; மேற்கு வங்காளத்திலே 3 சதவீதம்; பஞ்சாபிலே 4 சதவீதம், கர்நாடக மாநிலத்திலே தள்ளுபடி செய்து இருக்கிறார்கள். இப்படி மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கிறபோது அண்டை மாநிலங்களிலே வரி குறைவாக இருக்கிறபோது இங்கே 8 சதவீதம். முதலிலே வாங்குகிறபோது 4 சதவீதம் விற்கிறபோது 4 சதவீதம் ஆகமொத்தம் 8 சதவீதம் என்று வருவதால் அவர்கள் அதை குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டதன்பேரில் வாங்குகிறபோது அல்லது விற்கிறபோது வரி போடக்கூடிய முறையிலே இரண்டுக்கும் இல்லாமல் நாம் இப்போது ஆக்கியிருக்கிறோம். இது அவர்களே செய்யவில்லை. இதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழுவின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ் நாட்டிலே உள்ள ஆலைகள் சரியாக இல்லை, பல் வேறு பிரிவுகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, அதனால் அதிக தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். மாநிலத்தில் செய்யப்படும் பணிகளுக்கு உருக்கு உற்பத்தி தேவை என்பதால் அந்த ஆலைகள் நல்ல முறையிலே வேலை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணப்பட்டது. மற்ற மாநிலங்களிலே செய்யப்படுகின்ற உருட்டுப் பொருட்களோடு இந்த மாநிலத்திலே செய்யப்படுகின்ற உருட்டுப் பொருட்கள் போட்டியிலே சந்தையிலே விற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

அண்டை மாநிலத்தில் இதற்கு குறைந்து இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் எண்ணித்தான் இன்றைக்கு அவர்கள் போடுகிற வரியை, வேறு மாநிலத்திலே அங்கே இருக்கிற ரோலிங் மில்லிலே செய்து இங்கே வந்து விற்றால் அதற்கு நிச்சயமாக வரி உண்டு. ஆனால் இங்கே இருக்கிற ரோலிங் மில்லிலே கூட அவர்கள் ஒரு முறை வரியை செலுத்தி விட்டால் இரண்டாவது முறை வரி

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1982 மார்ச் 31]

இல்லை என்ற முறையை தான் செய்திருக்கிறோம். இந்த எக்ஸ்சிஸ் ஆர்டரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆர்டர் இதற்கு முன்னாலே இருந்தது. இந்த அரசு வந்த பிறகு தான் எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆர்டர் போட்டாலும், அவைக்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் வந்திருக்கிறது. இது புரொக்ரசிவ் அமென்ட்மெண்ட். இதற்கு முன்னாலே இல்லாததை இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல்-11.50)

அடுத்து ரெஜிஸ்ட்டிரேஷன் பீஸ். எல்லா சட்டங்களிலும் உயர் நீதி மன்றங்களிலும் என்ன தெரிவிக்கிறார்கள் என்றால் லைசென்ஸ் வாங்குகிற போது அந்த 'லைசென்ஸ் பீ' வாங்குவதற்கு ஆகிற செலவை தான் வாங்க வேண்டுமே தவிர நீங்கள் அதையே ஒரு வருமானமாக ஆக்கிக் கொள்ளக் கூடாது என்று தக்க விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. லைசென்ஸ் வாங்கினால், 'லைசென்ஸ் பீ' வாங்குவதற்கான செலவு இருக்கிறதே, எக்ஸ்சியூட்டிவ் எக்ஸ்பென்சஸ், நடை முறை செலவுகள் அதற்கு தான் வாங்க வேண்டுமே தவிர நீங்கள் அதையே வருமானமாகக் ஆக்கக் கூடாது என்ற முறையிலே சட்டம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒரு லட்சம் பேர்கள் தான் இதிலே புதிது செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அந்த ஒரு லட்சத்திலே இதைக் கூட்டினால் எவ்வளவு வரும் என்பதை கணக்குப் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். இதிலே பெரும்படியான வருவாய் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த சட்ட முன் வடிவை நீங்கள் எல்லோரும் வரவேற்க வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: "தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 62/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன் வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2, 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 4

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"-பிரிவு 4 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்."

[1982 மார்ச் 31]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்.

(1) பிரிவு 4-ல் உட்பிரிவு (i)-ல் 'ரூபாய் பத்து' என்பதற்குப் பதிலாக, ரூபாய் 50 என்றும் : 'ரூபாய் ஐந்து, என்பதற்கு பதிலாக ரூபாய் 2.5 என்று மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

(2) பிரிவு 4-ல் உட்பிரிவு (i)-ல் (1-A) நீக்கப்பட வேண்டும்.

(3) பிரிவு 4-ல் உட்பிரிவு (ii) (2)-ல் வரும் 'மன நிறை வடைந்தால்' என்னும் வார்த்தையை நீக்கிவிடவும்.

திருத்தம் முறைப்படி வழி மொழியப் பெற்றது.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, தோல்வி யுற்றது.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறை வேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 5

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 5 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்”.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தங்களை மொழிகிறேன்.

In clause 5, in sub-clause(iii)‘

(i) omit item (c);

(ii) re-letter item” (d) “as item” (c)”.

In clause 5, in sub-clause (iii) for item (c), as relettered‘ substitute the following items namely :—

“(c) for the first and second provisos, the following provisos shall be substituted, namely ;:-

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1982 மார்ச் 31]

“Provided that if the tax assessed or has become payable under this Act or any instalment thereof is less than one hundred rupees, no interest shall be levied for a period of one month after the expiry of the time specified in the notice of assessment or the order aforesaid;

Provided further that where a dealer or person has preferred an appeal or revision against any order of assessment under this Act, the interest payable under this sub-section, in respect of the amount in dispute in the appeal or revision, shall be postponed till the disposal of the appeal or revision, as the case may be, and shall be calculated on the amount that becomes due in accordance with the final order passed on the appeal or revision as if such amount had been the subject matter of the appeal or revision.”

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 5 திருத்தப் பெற்றபடி பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 6 முதல் 9 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 1 சட்டமுன் வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்”.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்.

IN CLAUSE 1, in sub-clause (1), for the figures “1981” substitute the figures “1982”.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1 திருத்தப் பெற்றபடி பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

[1982 மார்ச் 31]

முகப்புரை

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்
னுள்ள கேள்வி :

“முகப்புரை சட்ட முன் வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்
பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : துணைத்தலைவர்
அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்.

In the Preamble, for the expression “Thirty-second” substitute
the expression “Thirty-third.”

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறை
வேற்றப்பெற்றது.

முகப்புரை திருத்தப்பெற்றபடி பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்
பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

நெடுந்தலைப்பு பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறை
வேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : துணைத்தலைவர்
அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை
வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 62/1981) திருத்தப்பெற்றபடி
நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, சட்ட
முன்வடிவு திருத்தப் பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) பயிர்களுக்கு கேடு விளைவிக்கத்தக்க பூச்சிகளையும்
நோய்களையும் பற்றிய (திருத்த) சட்டமுன் வடிவு 1981.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர்
அறிவிப்பு.

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பயிர்களுக்குக் கேடு விளைவிக்க
த்தக்க பூச்சிகளையும் நோய்களையும் பற்றிய (திருத்த) சட்ட
முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 65/
1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத்
தெரிவித்துள்ளார்.